

Základná škola s materskou školou Pavlovce nad Uhom

PAVLOVSKÝ ŠKOLÁK

FEBRUÁR 2008

ročník V

Láska ???

Raz stalo sa niečo čudné.
Spojili sa srdcia vl'údne.
Malá niť a ihla ostrá,
Prečo sa to stalo bola otázka prostá.
Niť urobila uzol krehký,
zato ihla na plátne steh veľký.
A tak sa to striedalo,
predsa sa to len urobiť dalo.
Zrazu však niečo čudné sa stalo,
nite bolo veľmi málo.
A tak malá niť,
musela sa s ihlou rozlúčiť'.

Jaroslav Varchola, 5.B

Poznáš ma?

*Neviem meno svoje,
neviem, kde bývam,
ale viem čo chcem,
i keď to v sebe skrývam.
Človeka nespoznáš ľahko,
Pohľadom či vetou jednou,
Niekedý prejdú veky,
Kým nesmelo zistíš,
kto je ten druhý...
Ale kto som ja?
Možno ma niekto spozná,
s dušou mojou sa pohrá
a bude ma mať rád,
vtedy budem šťastnou,
budem mať celý svet.*

Katarína Brecková, 9.A

Zima, bff. To sú moje každodenné slová na počtu najdeprimovanejšieho obdobia v roku (aspoň) pre mňa. Netvrdím, že zimu nemám rada, ale keby nebolo toto nedefinovateľné počasie. Jedno jediné čo ma vždy obmäkčí a som z toho pať, je tanec snehových vločiek na Vianoce. Je nádherný pocit, keď tie maličké zázraky prírody mi pohládzajú tvár. Keď vidím tú nádheru, pripadám si akoby som mala päť a som celá šťastná, že môžem postaviť snehuliaka. No ale to iba v čase Vianoc. Kdeže sú tie? Ďaleko za nami a tie ďalšie v nedohľadne, len táto zima tu zostala. Vari sa zabudla? Každým dňom jej moc slabne, no je vytrvalá vládkyňa, ktorá sa nevzdáva, „pomôžu“ jej len teplé lúče slniečka, ktorých sa už neviem dočkať.

„Niečo sa končí, niečo sa začína...“

Veru, tak je to. Aj my sme niečo skončili a hneď sme sa pustili do niečoho nového. Prvý polrok je za nami a určite každý z Vás mi dá za pravdu, že zbehol ako voda. Máme za sebou kus dobrej práce, za ktorú sme boli samozrejme aj odmenení. Veď nie nadarmo sa hovorí: „dobrá práca sa vypláca.“ Určite sme si všetci vydýchli, že päť mesiacov je už za nami, ale je tu čas, keď sa treba znova nadýchnuť, lebo pred nami je ďalších päť mesiacov a s nimi prichádzajú nové vedomosti, nové zážitky, zábava, ale aj trápenie. Ako vidíte náš Pavlovský školák sa už nadýchol a chce Vás, milí spolužiaci v druhom polroku inšpirovať a dodať Vám elánu a chute do práce. Neváhajte a prečítajte si pár strán, pri ktorých sa zasmejete a hlavne dozviete sa niečo zo života našej školy. Prajem vám príjemné čítanie.

CHODNÍKOVÝ SERIÁL

Tera, Mira, Joja
na chodníku stoja,
tvár im ohňom planie,
trepú hore-dolu,
na chodníku spolu,
seriál na pokračovanie.
Od obeda rozoberajú,
koľko sa len učiť majú,

rozoberajú do večera,
o tom istom ako včera.
V škole sedia odovzdané osudu,
dúfajú, že vyvolané nebudú.
Potom opäť do večera,
Joja, Mira i tá Tera,
rozmyšľajú na chodníku zas,
kde majú vziať na učenie čas.

Jaroslav Varchola, 5.B

„A už je to za nami,“ takto si môže povzdychnúť ne jeden deviatak, ktorý sa zúčastnil celoplošného testovania. „Ha-ha-ha,“ tak už máme oddych. Ale vážne, to, že sme prešli, zatiaľ najťažšou skúškou neznamena, že sa ďalej už nebudeme učiť. Práve naopak! Len naoko sa tvárimo, že našou jedinou úlohou a poslaním je prežiť štyri mesiace, štyri ťažké mesiace ničnerobenia a čakania na leto. Neobávajte sa, naozaj to berieme vážne, veď začať kdesi inde – v novej škole, so zlými výsledkami sa nedá. Na záver želim budúcim deviatikom veľa šťastia, aby boli aspoň takí úspešní ako my, tohtoroční deviataci.

Stihli sme naozaj dost', posúďte sami

- * v januári sme strávili večer v knižnici, nielen so zaujímavými knižkami, ale aj s rodičmi
- * konalo sa školské kolo súťaže v prednese slovenských povestí pod názvom Šaliarsky Maľko. V okresnom kole súťaže našu školu v jednotlivých kategóriách reprezentovali:

1. *Simona Jakabová*
2. *Jaroslav Varchola*
3. *Denisa Cholujová*

- * od 15. januára do 15. februára 2008 prebieha v škole zápis do 1. ročníka pre školský rok 2008/2009, tešíme sa na nových prváčikov
- * naše dievčatá sa zúčastnili volejbalového turnaja "O putovný pohár riaditeľa školy" v Palíne, spomedzi štyroch družstiev skončili na 2. mieste, čo nás potešilo
- * uskutočnilo sa okresné kolo olympiády v anglickom jazyku, našu školu reprezentovali dvaja žiaci, ktorí sa umiestnili takto:

Dominik Goriľ (5.A) v kategórii 1C – 3. miesto

Filip Uhelák (8.B) v kategórii 1B – 11. miesto

- * ajajajaj, opäť zaúradovala chrípka
- * 6.2.2008 v dopoludňajších hodinách sa uskutočnilo celoplošné testovanie žiakov 9. ročníkov ZŠ zo slovenského jazyka a literatúry a z matematiky. Naši deviataci majú za sebou veľmi dôležité testovanie, od ktorého závisí ich budúcnosť v ďalších rokoch štúdia. Všetci sa pravidelne pripravovali na tento veľký deň. Aké boli ich dojmy? Väčšina tvrdila, že testovanie bolo veľmi ťažké. Mali obavy, ale veríme, že zo seba vydali všetko. Aj naďalej im prajeme veľa úspechov.
- * v posledný fašiangový deň sa mladší žiaci zúčastnili tradičného karnevalu so zaujímavými maskami, ktorý pripravila detská organizácia PIONIER a školský klub detí.
- * v priestoroch školskej jedálne sa uskutočnilo pre žiakov 1. - 6. ročníka divadelné predstavenie TRI PRASIATKA, v ktorom sa predstavili herci prešovského divadla DRaK a prvá slovenská superstar KATKA KOŠČOVÁ. Po skončení predstavenia nasledovala autogramiáda.
- * stihli sme privítať piatok na druhý stupeň. Pripravili sme im príjemné popoludnie so súťažami. V deň D sme mali obavy, ako to celé dopadne, prišli všetci piatáci aj

s triednymi učiteľmi. Tréma opadla, keď sme videli, ako sa zabávajú. Nechýbal tanec, hry, súťaže či vedomostný kvíz, piatci sa držalo statočne a stali sa súčasťou 2. stupňa.

- * dievčatá z Rozhlasového krúžku zorganizovali „Valentínsku poštu,“ ktorá potešila všetkých tých, ktorým priniesla darčeky od blízkych, známych i neznámych...
- * podaktorí deviataci boli na Valentína pozvaní na Gymnázium vo Veľkých Kapušanoch, mohli si vybrať, akej činnosti sa budú venovať. Naši si vybrali matematicko-fyzikálny kvíz a skončili na 3. mieste s triedou gymnazistov. Po vyhodnotení nasledoval maškarný ples, na ktorý prišiel aj Harry Potter, rocker, Červená Čiapočka a množstvo ďalších masiek. Naši deviataci tam spoznali veľa nových ľudí, na ktorých sa už teraz tešia.
- * pokračujú školské, obvodové či okresné kolá rôznych súťaží
- * tešíme sa na divadelné predstavenie pre žiakov 7. - 9. ročníka v Kultúrnom centre JUNIOR vo Veľkých Kapušanoch

Vyberáme z „Valentínskej pošty“

Tento sviatok má v sebe veľké čaro a aspoň kúsok z jeho posolstva by mal byť v každom dni počas celého roka. My sme pre Vás pripravili niekoľko možností ako pomocou valentínskych pozdravov pohľadiť srdcia Vašich milovaných. Tých ktorých máte radi môžete potešiť napr. aj takýmito sms-kami:

Nebývam na tvojej ulici,
ani blízko nej,
ale Valentín je sviatok,
nech sa dej čo dej.
Prezradím ti len to,
že tvoríme spolu tím,
neuhádneš kto som,
ved' dnes je Valentín.

Si moja láska najväčšia, si moje malé všetko.
Myslím to vážne, nekecám, Valentín mi je svedkom!

Oči mi plačú, srdce ma bolí, iného mi ľúbiť nedovolí.
Miluj ma tak, ako ja milujem teba, odpusť mi, že nedokážem žiť bez teba.

Aktuálne

Je čas, keď jar je už blízko, ale stále vládne zima a my čoraz častejšie siahame po šálke s horúcim čajom. Aj tento chutný nápoj má svoju zaujímavú históriu.

Čaj je príjemný a obľúbený nápoj, ktorý prináša každodenné potešenie miliónom ľudí na celom svete. Má silný osviežujúci účinok, takže sa výborne hodí, keď potrebujeme podať mimoriadny pracovný výkon. Čaj poskytuje zdroj látok, ktoré pomáhajú predchádzať veľkému množstvu chorôb.

Listy z čajovníka používali v Číne už 500 rokov pred Kristom. Postupne sa čaj stal obľúbeným nápojom takmer na celom svete. K nám sa dostal vďaka perzským karavánam. Spočiatku sa používal v Benátkach len ako liek proti žalúdočným problémom. Jeho pitie sa rozšírilo až neskôr. Začiatkom minulého storočia objavili ľadový čaj a o 4 roky neskôr roku 1908 vymyslel Thomas Sullivan z New Yorku balenie čaju do vrecúšok. K základným druhom čajov patria – zelený, čierny, biely, žltý a polozelený čaj. Zelený čaj – to sú sušené lístky z čajovníka. Čierny čaj – špeciálne sa upravuje, môže sa sušiť z kvetmi ruže. Biely čaj – vyniká zaujímavou chuťou. V minulosti boli biele čaje považované za zvláštnosť, určenú výhradne pre cisára a jeho dvor. Čaj má podobné účinky ako káva, a preto sa ho nemá piť veľa .

Vieš, že:

- * čaj zalievame vodou, ktorá má 80 stupňov Celzia, teda keď voda zovrie, necháme ju chvíľočku chladnúť, až potom zalejeme čaj
- * med a citrón pridávame do čaju tesne predtým ako ho ideme piť, horúca voda by totiž zničila všetky vitamíny a cenné látky
- * z bylínok sa vyrábajú aj lieky, takže bylinkové čaje, ktoré pijeme dlho pôsobia ako liek
- * čaje by sme mali striedať a nepiť stále ten istý druh

Podľa jednej legendy poznali Číňania čaj už v roku 2737 pred naším letopočtom, keď sa čínsky cisár Šen Nung vydal do lesa. Meditoval pri ohni, kde si varil vodu. Zrazu zavial vietor a z neďalekého kríka strhol so sebou niekoľko suchých lístkov, ktoré spadli do kotlíka s vodou. Zakrátko sa vzduchom niesla neznáma, lahodná vôňa. Cisár sa napil a veľmi mu zachutil...

Aj v našej škole sa podával čaj. Ten náš bol bylinkový. Dúfam, že Vám chutil, a že ostanete priateľmi čaju aj naďalej.

Anketa

V minulom čísle nás zaujímalo, aký názor máte na svojich spolužiakov a spolužiačky, ale i na učiteľov, preto sme sa opýtali. Odpovede, ktoré ste ponúkli sú viac ako zaujímavé.

1. Dievčatá, čo si myslíte o svojich spolužiakoch?

- moji spolužiaci sú fajn, ale nerozumiem mladším ročníkom, čo na nich také zvláštne vidia, no neviem neviem
- tvoríme super kolektív, takže si myslím, že sme lepších spolužiakov ani nemohli mať
- sú rôzni, keď majú dobrú náladu, dajú sa zniest', ale keď ju nemajú, sú strašní
- sú namyslení, len som doteraz neprišla na čo

2. Chlapci, aký názor máte na svoje spolužiačky?

- sú príliš namyslené, ale aspoň pekné
- niekedy je s nimi zábava, ale naozaj iba niekedy
- celkom ujdú a jedna je dokonca moja frajerka
- sú pekné, ale niekedy mi idú na nervy a to mi vadí, vedia byť aj priateľskejšie a milšie, preto keď sa trošičku zlepšia, budeme ako jedna rodina
- veľmi milé a hoci sa lepšie učia, sú nechápavé, lebo nerozumejú našim vtipom

3. Čo by ste odkázali svojim učiteľom?

- mohli by ste dávať menej písomiek a menej skúšať
- milí učitelia, nerozčuľujte sa nad nami, lebo si zbytočne robíte vrásky
- vysvetľujte učivo ako doteraz
- nehnevajte sa na nás, veď sme tu posledný rok, tak si vás musíme vychutnať, určite vám za nami bude smutno, pretože sme super trieda

4. Porad' učiteľom - ako na vás?

- aj by som poradila, ale neviem prečo, keď to zvládáte
- každý učiteľ si podľa mňa musí nájsť tú správnu metódu ako zaujať žiakov
- vždy sa usmievať a mať dobrú náladu, nekričať a dávať jednotky
- nekričať, potichučky to ide tiež
- nechcem vám do toho nič hovoriť, ale nemali by ste začínať hodinu skôr ako o deviatej, aj tak nepočúvame, lebo dospávame, ale potom sme už fit

Ešte viac odpovedí nájdeš v školskom časopise na www.zspavlovceuh.sk

V sondovaní pokračujeme ďalej, zaujíma nás:

1. Na čo sa najviac tešíš, keď si v škole?
2. Aký má byť podľa teba najlepší kamarát/ kamarátka?
3. Akú „valentínku“ si podaroval/-a blízkym?

Anketa je anonymná, odpovede na jednotlivé otázky vhod' do schránky

Pavlovského školáka

Vytvorili sme

ROMANA

Ktosi povedal, že sám život píše najzaujímavejšie príbehy a ja tomu aj verím. Škola pre mňa veľa znamenala, prvé štyri roky ubehli veľmi rýchlo, prvé písmenká a čísla sme mali za sebou, nové kamarádstva sa upevňovali, ale zrazu prišiel piaty ročník a s ním mnoho noviniek.

Keď som nastúpila do piateho ročníka, nemala som vo svojej triede žiadnu dobrú kamarátku. Po čase som sa skamarátila s Romanou. Bola veľmi dobré dievča a ja som ju mala rada. Dalo sa s ňou veľmi dobre porozprávať a rozprávali sme sa o všeličom možnom aj nemožnom. Takto prešli celé tri roky a ani sme sa nenazdali, boli sme siedmačky.

Keď sa polrok siedmeho ročníka chýlil ku koncu, dozvedela som sa nepríjemnú správu. Romana mala odísť do Anglicka, v mysli sa mi vynorilo mnoho otázok, nedokázala som tomu uveriť, bolo mi to veľmi ľúto. Onedlho som sa dozvedela, že je to pravda. Po nejakom čase Romana naozaj odišla. Ešte predtým sme sa rozlúčili a vymenili sme si darčeky, aby sme na seba nezabudli.

Bolo to milé, ale vôbec to nebolo potrebné, pretože zabudnúť sa nedá. Niektorí ľudia majú ten najvzácnejší dar v sebe, stačí chvíľka a oni si nájdu natrvalo svoje miesto v našom srdiečku.

Monika Balintová, 9.A

EURÓPA

Európa je veľká,
Slovensko je malé,
pekné pamiatky doma máme.
Čo je pýchou našej krajiny?
Krásne lesy, hory, nížiny,
veľké mestá aj malé dediny.
Vysoké i Nízke Tatry,
to k Slovensku patrí.
Náš slovenský kraj,
ten je pre mňa naj.

Igor Kopeň, 4.A

Kolekcia výtvarných prác našich žiakov

MÔJ KRAJ

Široká rovina,
vietor pofukuje,
to moja rodná zem,
Zemplín sa menuje.

Kam oko dovidí
a ruka dočiahne,
tam vody Šíravy
a hniezda bocianie.

Je tam aj Vihorlat,
vysoká sopka
a v Morskom oku sa,
biela rybka čľapká.

To je môj rodný kraj,
kolíska moja,
dedinské domčeky,
tíško si stoja.

Daniela Hudiková, 4.B

Výtvarné práce vytvorili:

Alena Tomková (7.B)

Rebeka Váradiová (7.B)

Ján Kontra – Pál (7.B)

NOČNÉ DOBRODRUŽSTVO

Jedného zimného dňa sme sa s rodinou vybrali na lyžovačku do hôr. Ja som sa tešil, keď sme došli na miesto, hneď som bežal do chaty sa zohriať, lebo vonku bola veľká zima. Keď sme sa zohriali, tak na nás čakal jeden ujo. Zobral nás na svah. Lyžovali sme sa a vozili sa na snežnom skútri. Ja sám ako prvý nedočkavec som si sadol na snežný skúter, že sa idem na ňom povoziť sám, ale otec mi to nepovolil. Tak so musel ísť s jedným ujom. Keď som sa povoził, tak som rozmýšľal, čo budem robiť nasledujúce dni a noci. Stmievalo sa a ujovia odkladali snehové skútre a snehové delá. Mne svitlo na um, že sa nenápadne vkradnem do garáže, kde boli snežné skútre. Veľmi som sa bál, že ma objavia strážnici, ktorí tam strážia. Bola strašná tma. Jeden ujo si v skútri zabudol kľúč. Ja som to zbadal, tak som si išiel otvoriť garážové dvere, aby som sa sám šiel povoziť. Nasadol som na skúter, otočil kľúčom. Skúter sa so mnou dal do pohybu. Ja som bol celý šťastný, že sa idem sám povoziť. Vyšiel som von so skútrom. Zavrel som za sebou garážové dvere. Fičal som ako strela. Bola hustá tma. Bol som na nejakom kopci a zrazu mi zhasol motor. Veľmi som sa bál, čo budem robiť. Bolo to katastrofálne. Slnko pomaly vychádzalo, bola mi strašná zima. Keď sa rozjasňovalo, obzrel som sa okolo seba a videl som našu chatu. Rozbehol som sa k chate. *Jozef Krupa, 7.B*

Zájazd pre dvoch

Lili s Mimom sa nevedeli dočkať, kedy porota rozhodne a odovzdá cenu za najlepší syrový výrobok. „Výhercom odovzdá cenu pán starosta, mimochodom ako prvá cena je zájazd pre dvoch do Holandska,“ prehovorila pani Kvídová, ktorá bola v porote. „V Holandsku sa vyrába najviac syrov na svete a všade po okolí rozvoniavajú tulipány,“ pošepkala Lili Mimovi. „Určite sami vidíte, že vybrať spomedzi takýchto dobrôt je veľmi ťažké. Ale, ja s pomocou poroty sme prišli k záveru, že prvé miesto si naozaj zaslúžia pán

Mimo a slečna Lili,“ oznámil pán starosta. Keď už Lili a Mimo sedeli v lietadle, Mimo otvoril zošit a začal čosi čmárať. „Čo zasa píšeš? Aby ťa potom mali prečo chváliť?“ rozzúrene podpichovala Lili. Mimo si ju však nevšimol a písal ďalej. Lili to však ešte viac podráždilo. Hádali sa kvôli tomu počas celého letu, až kým nedošli do Amsterdamu, hlavného mesta Holandska.

Vysadli z člnu a prešli na druhú stranu, ktorá bola taká farebná, že snáď krajšie miesto na svete neexistuje. Prechádzali totiž po lúke plnej tulipánov. „Ó, to je krása,“ povedala Lili a natrhala si plnú náruč tulipánov. Boli naozaj všade. Nič však netrvá večne, a tak sa i tento výlet do Holandska pomaly končil. Na Lili a Mima už na letisku čakalo lietadlo. „Ahoj Semmi, budeš nám veľmi chýbať a dúfame, že sa ešte stretneme.“

Jaroslav Varchola, 5.B

Kultúrne dedičstvo

Naše kultúrne poklady,
to sú historické hrady,
naše dejiny,
to sú naše zámky.

Kaštiele, skanzeny,
páni, poddaní,
zbojníci, rytieri,
tí všetci sú dejiny.

To sú moje myšlienky,
ľudia, historické budovy,
príbehy.

To všetko je kultúrne
dedičstvo!
Nezabudni na spev a tanec,
To je tiež kultúrne dedičstvo!

Dominika Imreová, 7.A

Matej Fajdel, 4.A

Svet okolo mňa

Kamenné mestá, dávne hrady
stoja tu dneska bez parády.
Len v reči predkov príbehy
sú skryté.

Mám veľmi rada predkov reč,
z nej dá sa veľa dozvedieť.
Čo človek cítil, ľúbil,
ako žil, čo stvoril
a pretvoril.

Mám veľmi rada túto reč
či som doma, či som preč.
Domov sa vždy môžem vrátiť,
s každým sa raz kamarátiť.

Vždy ma čaká rodina
či je nočná hodina,
a či ráno v žltom jase,
mamin úsmev v plnej kráse.

A ľudský príbeh je tu znova,
koľko je deti bez domova.
Mnohé ani nepoznajú,

kde tú svoju mamu majú.
Kde je svet pre všetky deti
či uviazol v ťažkej sieti?
Vždy si ceňme to, čo máme,
návrat domov k svojej mame.

Príbehy odkrývajú nové dni,
čo vŕkol teba nezabudni.
Múdrosť je skrytá v slovách,
v číne,
neuviazni na plytčine!

Ivana Pachová, 6.A

VÝLET

„Žiaci, kto by chcel ísť do Španielska?“ spýtala sa pani učiteľka žiakov.

V triede sa momentálne ozvali vzrušené hlasy. „Kedy? Ako? Prečo?“ valili sa otázky jedna cez druhú a pani učiteľka nestačila odpovedať.

„No tak, utíšte sa,“ upozorňovala ich a zároveň vysvetľovala, „je to poznávací zájazd.“

O pár minút vedeli o výlete všetko. Najviac ich však ohúrila posledná veta pani učiteľky.

„Aj keď je Slovensko maličký štát, má dobré kontakty s rôznymi krajinami sveta a tento výlet, okrem toho, že bude poznávací, poslúži aj na upevnenie vzťahov a spriatelením sa s ľuďmi, ktorí žijú inak ako my, Slováci.“ Pani učiteľka pochopila, že k učeniu sa už nedostane, keďže to bola posledná hodina a žiaci boli takí nedočkaví, že by boli najradšej už zajtra cestovali.

Deň D sa priblížil, prišli pokyny a užitočné informácie a mohlo sa vyraziť.

Celú cestu strávili štebotaním a v predstavách, čo ich čaká. Cesta bola dlhá a všetci boli poriadne unavení. Ospalo, ale predsa sledovali všetko okolo seba.

„Tak a sme v Španielsku,“ s radosťou v hlase im to oznámil riaditeľ školy, keď vstúpili na španielske územie.

„Jeeeeeej, to je krása,“ ozvali sa vzrušené hlasy malých cestovateľov.

„Ja tomu ešte stále neverím,“ bolo počuť chlapčeka, ktorý sa práve zobudil v autobuse.

„Uštipni ma,“ prosil svojho suseda, „ináč tomu neverím.“

Jeho spolusediaci ho však nestihol uštipnúť, pretože odrazu sa ozvali hlasy: „Aha, aha, pozrite sa ... tam vonku!!!“

Vonku ich čakalo prekvapenie. Deti zo španielskej školy ich už netrpezlivo čakali. Boli zvedaví na Slovákov. Vedeli, že Slovensko je maličký štát v strede Európy. Teraz mali možnosť dozvedieť sa viac. Dlho však nemohli rozmýšľať, pretože učiteľ im dal pokyn a oni spustili báseň:

*Slováci už prišli,
preto sme sa tu zišli.
Privítať ich chceme,
tu v strede našej zeme.
Naša zem je Španielsko,
Madrid je naše hlavné mesto.*

„Oni sa kvôli nám učili báseň? pýtali sa neveriacky žiaci.

„Áno, u nich je zvyk vítať cudzincov,“ vysvetľovali učitelia.....

Simona Varcholová, 9.A

Jedna z násteniek, ktorá zdobí interiér školy, s počítačom sa dá všeličo vytvoriť

Relax

Hádaj

SUDOKU

			5			4		
3				8	9		5	
		5		2	4		3	7
	7			4	2		8	
6	8		3		1		7	9
	1		9	7			6	
4	3		2	9		7		
	2		8	1				5
		1			6			

Otec Moniky ma dcéry, ktoré sa volajú :Lila, Lula, Lela, Lala. Ako sa volá 5. dcéra???

Je to zajac a nie je to zajac.

Čo je to?

Viete prečo sa Janko Hraško nemôže sprchovať?

Cestuje po blate v ružovom kabáte. Čo je to?

Jednou nohou stojí v poli, druhou behá po okolí.

Obce bez domčekov, kopce bez stromčekov. Čo je to?

Skús vysloviť čo najrýchlejšie trikrát za sebou:

Naša lomenica je zo všetkých lomeníc tá najlomenicovatejšia.

Levy sa vál'ali dolu lávou do válova.

Šašo vešia osušku. Šašo vešia osušku. Šašo vešia osušku.

**	t	*	a	r	*	á	☺	ý	ch	*	*	a				
	s	t	*	*	*	m	☺									
				*	*	*	☺	e	ň							
							☺	í	ť	*		z				
	u	*	*	t	☺	ľ	☺	á	*	*		ň				
				j	☺	e	☺	a	s	*						
				ú	☺	l	☺	*	o							
				e	☺	e	☺	c	y	*	*	o	*	*	d	*
				t	☺	r	☺	*	y							

Doplň do tajničky:

hodina na ktorej žiaci kreslia – lipa, dub a smrek sú... – ročné obdobie, kedy opadáva lístie zo stromov – človek, ktorý vyhrá prvé miesto je ... – vyučujúci inak – miesto, kde žiaci obedujú – jedno staré porekadlo hovorí, že nie je dôležitá výhra, ale ... – počas ktorého ročného obdobia máme najdlhšie prázdniny – kniha, v ktorej je veľa informácií – 1.A, 7.A, 9.B sú ...

Monika; mrkva – vysvetlenie pre tých, čo nepochopili: o), je to zajac = žerie to zajac, nie je to zajac = nie je to zajac :D – to už asi chápete :D; lebo by vykličil; dážďovka; kružidlo; mapa;

Pre malých i veľkých

V nemocnici ležia traja pacienti. Príde k nim lekár a pýta sa prvého, čo sa mu stalo.

Prvý vraví:

"Ale išiel som na svojej motorke 240km/h a buchol som do stromu."

Druhý vraví:

"Ja som išiel na svojej motorke 250kou a tiež som buchol do stromu."

A tretí, najviac zranený, hovorí:

"Ja som išiel na babete 50km/h a prefrčali okolo mňa títo dvaja. Ja som myslel, že stojím a tak som vystúpil."

Policajt zastaví šoféra
a hovorí:

-Budete fúkať!

-Rád. Kde Vás bolí?

Babka spadne z 13.
poschodia. Postaví sa
omráčená a opráší sa. Okolo
sa nahrnie hŕba ľudí medzi
nimi aj policajt a ten sa
babky pýta:

-"Babka čo sa tu stalo?"

-"Ja ti neviem synak, ja som
teraz prišla."

Otec sa pýta syna:

-"Vieš, koľko ma deň hodín?"

-"Viem, dvadsaťpäť!"

-"A to ťa kto také čosi
naučil?"

-"Učiteľka zemepisu!

Povedala, že odo dneška je
každý deň o hodinu dlhší!"

Jožko dostal nový bicykel.
Predvádza sa na ňom otcovi,
ktorý sa naňho pozerá z okna.

Jožko kričí:

-"Aha ocko, bez rúk!"

Po chvíli:

-"Aha ocko, bez nôh!"

A potom:

-"Aha ocko, bež žubov!"

Vymaľuj si obrázok

len tak pre radosť

V byte zvoní telefón.
Zdvihne ho malý
chlapec. Chlapec sa
ozve šeptom:

"Prossiiim..."

"Daj mi otca."

"Nemôžem."

"Prečo?"

"Má veľa roboty."

"Tak mi daj mamu."

"Nemôžem."

"Prečo?"

"Má veľa roboty."

"Tak kto je ešte u
vás?"

"Hasiči."

"Tak mi jedného daj k
telefónu!"

"Nemôžem."

"Tak kto je ešte u
vás?"

"Policajti."

"Tak mi jedného daj k
telefónu."

"Nemôžem, majú veľa
roboty."

"A čo to vlastne
robia?"

"Hľadajú ma!"

Policajt zastaví auto a hovorí šoférovi:
"Vyhrali ste cestnú prémiiu 500 00 Sk. Čo
budete robiť s toľkými peniazmi?"

Šofér odpovedá:

"Asi sa konečne prihlásim do autoškoly."

Spolujazdec zašomre:

"Keď má vypité, tára."

Vtom sa prebudí chlapík na zadnom
sedadle a vraví:

"Vedel som, že na kradnutom aute d'aleko
nedôjdeme."

Po chvíli sa klopaním z kufra niekto
španielsky spýta:

"Už sme za hranicami?"

Úvaha učiteľa na hodine fyziky:

Keby žiaci, ktorí sedia v zadných laviciach,
boli tak ticho ako žiaci v stredných
laviciach, ktorí si čítajú časopisy, mohli by
žiaci v predných laviciach d'alej nerušene
spať.

Pani učiteľka vraví v škole žiakom:

- Nezabudli ste na sľub, ktorý ste mi dali,
že v sobotu a v nedeľu urobíte niekomu

dvakrát radosť?

Janko sa prihlási:

-Ja som nezabudol! V sobotu som prišiel k
babke a mala radosť, v nedeľu som odišiel
a mala radosť ešte väčšiu!

Učiteľ hovorí žiakovi:

"Novák, dúfam, že už ťa nikdy neuvidím
odpisovať!"

A Novák sa potichu ozve:

"Aj ja dúfam."

- "Peťko, prečo máš v diktáte také isté
chyby ako tvoja susedka v lavici?"

- "Asi preto, že máme rovnakú učiteľku,
pani učiteľka!"

Príde učiteľka do triedy a hovorí:

"Žiaci, dnes budeme počítať s
kalkulačkami."

Deti sú celé šťastné a učiteľka hovorí:

"Koľko je 5 kalkulačiek mínus 3
kalkulačky?"

Opäť mal'uj

Hlavalamy

Hlavalam č.1

V cukrárni majú chladiaci pult, z ktorého predávajú smotanovú zmrzlinu. Malá zmrzlina (jeden kopček) stojí 10 Sk, veľká zmrzlina (dva kopčky) stojí 20 Sk. Do cukrárne prišli dve dievčatá, Petra a Daniela. Petra položila na pult 20 Sk a predavač jej bez slova podal veľkú zmrzlinu. Potom prišla k pultu Daniela. Tiež položila na pult 20 Sk, no predavač sa opýtal: „Aká to bude?“ Predavač nepoznal ani jedno z dievčat. Napriek tomu vedel, že Petra bude chcieť veľkú zmrzlinu, no už nevedel, akú zmrzlinu chce Daniela. Pritom obe položili na pult rovnakú sumu. **Ako je to možné?**

Hlavalam č.2

Bača pasie každý deň ovce. Keď ich večer zatvára do košiara, ide jedna ovca za druhou. **Koľko má oviec?**

Hlavalam č.3

V záhrade rastú štyri lipy, na každej z nich sú štyri konáre, na každom konári štyri halúzky, na každej halúzke štyri jablká. **Koľko jablák je dohromady v záhrade?**

Hlavalam č.4

Každý žiak z 9. triedy poslal valentínsky pozdrav všetkým svojim spolužiakom (spolužiačkam) opačného pohlavia. Teda každý chlapec poslal valentínku všetkým dievčatám, každá dievča všetkým chlapcom. Dohromady si vymenili 476 pozdravov.

Koľko žiakov chodí do triedy ak vieme, že dievčat je o tri viac ako chlapcov?

Riešenie hlavalamov:

1. Riešenie je jednoduché. Petra položila na pult 20 Sk v minciach. Prečo by inak dávala v drobných minciach 20 Sk, ak by nechcela veľkú zmrzlinu? Pritom Daniela položila na pult jednu dvadsaťkorunáčku. Ešte vždy mohla chcieť malú zmrzlinu + 10 Sk vrátiť späť.
2. Keďže za druhou ovcou ide ešte jedna, bača má tri ovce.
3. Ani jedno, pretože na lipe jablká nerastú.
4. Potrápte si ešte hlavičky ☺☺☺

Šport

Tak sme tu opäť s novinkami o športe. Za uplynulý čas sa naša škola zapojila do rôznych športových hier. Teraz vám uvidíme, ako naši spolužiaci v týchto hrách dopadli a čo nás v najbližšom čase čaká.

Športu dominoval volejbal

- naše dievčatá 8. a 9. ročníka hrali volejbal v Palíne a umiestnili sa na 2. mieste
- naši chlapci z 8. a 9. ročníka hrali volejbal vo Veľkých Kapušanoch a umiestnili sa na 3. mieste

Všetkým blahoželáme k úspechom, dúfame, že volejbal si oblúbia aj tí ďalší, hoci je náročný, lebo si vyžaduje hráčsku všestrannosť a dobrú telesnú kondíciu a osvojenie potrebných technických a taktických zručností. Volejbal rozvíja rovnomerne všetky pohybové schopnosti, predovšetkým rýchlosť, obratnosť, vytrvalosť a rýchlu silu dolných a horných končatín a trupu. Významným charakteristickým rysom hry je udržanie pozornosti a uplatnenie koordinačných schopností, psychických vlastností hráčov a správneho rozhodovania v stále sa meniacich podmienkach hry. Volejbal vyžaduje hráčsku disciplínu, a tým upevňuje zmysel a zodpovednosť ku kolektívu, učí sa dôslednosti, dôvere vo vlastné sily, zdravej ctivosti a neustále podnecuje k bojovnosti.

Čo nás čaká

Február:

- 22.2.2008 – sa bude konať obvodové kolo vo volejbale a budú hrať naše skvelé dievčatá
- 28.2.2008 – sa bude konať obvodové kolo vo volejbale, ale to budú hrať chlapci

Marec:

- budú sa konať majstrovstvá školy v gymnastike jednotlivcov chlapcov aj dievčat:

- * kategória A- žiaci narodení v : 1.9.1999 až 31.8.2001
- * kategória B- žiaci narodení v: 1.9.1997 až 31.8.1999
- * kategória C- žiaci narodení v: 1.9.1994 až 31.8.1997

Ak k športu pristupujeme s radosťou a zábavnou formou, je šport zdravší. Je dobre športovať, ale s rozumným rozložením síl. Veď sa vraví: "Športom k zdraviu " alebo "V zdravom tele zdravý duch" a my dopĺňame "Športom proti stresu". Pri športovaní sa nesústredíme na uplynulý deň, týždeň, mesiac... Ak nastane uvoľnenie mysle, stres a napätie unikajú z tela a s duševným uvoľnením a s chuťou je veľa vecí jednoduchších, ako sa zdá na prvý pohľad. Každý ma však musí poznať svoje hranice. Takže: VŠETKO S MIEROU !

Na záver pripomíname

Kupón čitateľne vyplňte (meno a priezvisko, trieda), vystrihnite a vhod'te do schránky Pavlovského školáka, ktorá bude vo vopred stanovený čas dostupná u členov RR.

RR v spolupráci so ŽPŠ vyžrebuje tých šťastlivcov, ktorí si ako cenu prevezmú neskúšačku.

VŠETKO SA DOZVIETE VČAS PROSTREDNÍCTVOM ROZHLASOVÝCH RELÁCIÍ !!!

	<p>ZÁKLADNÁ ŠKOLA S MATERSKOU ŠKOLOU PAVLOVCE NAD UHOM</p> <h1>KUPÓN</h1>
<p>Meno a priezvisko žiaka:</p> <p>Trieda:.....</p>	

ZVIERATKOVINY

Malý ježko sa zatúlal v botanickej záhrade, zrazu narazí do kaktusu a povie: „To si ty, mama?“

Dážďovka pomaly vylieza zo zeme. Vedľa seba zbadá druhú dážďovku, ktorá robí to isté.

„Si čarovná“, vraví jedna dážďovka tej druhej, „rada by som sa s tebou oženila.“

„Neblázni, veď to som ja, tvoj druhý koniec!“

Sedia dva medvede na lúke a so záujmom sledujú, ako padá listie zo stromov. „Rád by som raz vynechal zimný spánok, aby som videl toho chlapa, čo na jar tie listy lepí späť.“

Na tvorbe tohto čísla Pavlovského školáka sa podieľali:

Monika BALINTOVÁ, Katarína BRECKOVÁ, Lucia GENCOVÁ, Albína KONTROVÁ, Maroš KUŠNÍR, Alena PALČÍKOVÁ, Julián SKVAŠIK, Jaroslav VARCHOLA, Simona VARCHOLOVÁ